

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (73)384

Vol. 1973/0059

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(73) 384 def.

Brussel, 12 Maart 1973

WIJZIGINGEN OP HET VOORSTEL VOOR EEN DERDE RICHTLIJN VAN DE RAAD INZAKE DE HARMONISATIE VAN DE WETTELIJKE EN BESTUURS- RECHTELIJKE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE IN HET REIZIGERSVERKEER GELDENDE REGELING IN- ZAKE OMZETBELASTINGEN EN ACCIJNZEN

(ingediend door de Commissie bij de Raad
uit hoofde van artikel 149, tweede alinea,
van het EEG-Verdrag)

COMMISSIE
VAN DE
EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Directoraat-generaal financiële
instellingen en belastingen

DG/XV/B/2

WIJZIGINGEN IN DE LAATSTE OVERWEGING EN DE
ARTIKELEN 1, 2 EN 4 VAN HET VOORSTEL VOOR
EEN DERDE RICHTLIJN VAN DE RAAD INZAKE DE
HARMONISATIE VAN DE WETTELIJKE EN BESTUURS-
RECHTELIJKE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE
IN HET REIZIGERSVERKEER GELDENDE REGELING IN-
ZAKE OMZETBELASTINGEN EN ACCIJNZEN, ALSMEDE
INVOERING VAN EEN ARTIKEL 4 BIS EN EEN ARTI-
KEL 4 TER

(ingediend door de Commissie bij de Raad
uit hoofde van artikel 149, tweede alinea,
van het EEG-Verdrag)

Toelichting

Op 22 september heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een derde richtlijn ingediend inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de in het reizigersverkeer geldende regeling inzake omzetbelastingen en accijnzen (1).

Het Europese Parlement en het Economische en Sociaal Comité hebben respectievelijk op 19.1.1973 en 30.11.1972 een gunstig advies over dit voorstel uitgebracht, onder aanbeveling echter van een overgangsperiode gedurende welke de bedoelde voorschriften geleidelijk in werking zouden worden gesteld teneinde met bepaalde hierbij betrokken belangen rekening te kunnen houden.

De Commissie heeft in haar streven moeilijkheden te vermijden, ingestemd met deze suggesties en stelt voor in de tekst van de eerste richtlijn "Belastingvrijstelling voor reizigers" een nieuw artikel 7 ter in te voeren, waarbij voor produkten die onderworpen zijn aan kwantitatieve beperkingen, zoals tabaksprodukten, alcoholische dranken en parfums, een geleidelijke vermindering van de belastingvrije verkopen en voor de andere produkten een geleidelijke verhoging van de waarde per eenheid boven dewelke de belastingvrije verkoop in de detailhandelsfase zou zijn toegestaan, wordt bepaald. De overgangsmaatregelen zouden per 1 januari 1976 een einde nemen.

Dit biedt het voordeel dat het juridische beginsel van artikel 6, lid 1, betreffende het verbod van belastingvrije verkoop van produkten die met vrijstelling van belasting kunnen worden ingevoerd, wordt gehandhaafd. De Commissie acht het namelijk van het grootste belang dat geen controle op reizigers wordt uitgeoefend, doch wel op de verkoopplaatsen teneinde de controle zo veel mogelijk te versoepelen, hetgeen een van de doeleinden van de richtlijnen "Belastingvrijstellingen voor reizigers" is. De Commissie wenst dat reizigers die gebruik maken van lucht- of zeevervoer voor een reis binnen de Gemeenschap niet verplicht zouden zijn, wegens

(1) PB nr. C 113 van 28.10.1972

de mogelijkheden die zij gedurende de overgangperiode nog hebben om bij deze reizen belastingvrije goederen te kopen, de communautaire oorsprong van alle goederen die zij met zich voeren aan te tonen overeenkomstig de in artikel 1 en 2 voorziene voorschriften. Dit zou ook moeten gelden voor de reizigers die reizen tussen Groot-Brittannië of Ierland en het vasteland om hen het gevoel niet te ontnemen dat zij binnen de Gemeenschap reizen. Voorts verzet de Commissie zich tegen ieder stelsel van geringere belastingvrijstellingen voor reizigers die gebruik maken van lucht- of zeevervoer en die nog de mogelijkheid hebben goederen exclusief belastingen en accijnzen te kopen, hetgeen er in de praktijk toe zou leiden dat er twee stelsels van belastingvrijstelling in de Gemeenschap zouden zijn, nl. een voor reizigers per spoor of over de weg en een andere voor personen die per schip of vliegtuig reizen.

Overigens zal de geleidelijke vermindering van de belastingvrije verkoop aan intra-communautaire reizigers leiden tot een omschakeling van de exploitanten welke omschakeling des te gemakkelijker zal gaan naarmate het omzetcijfer van de belastingvrije verkopen aan reizigers met bestemming naar derde landen naar alle waarschijnlijkheid in de komende jaren zal toenemen.

Om bovendien rekening te houden met technische opmerkingen alsmede met bepaalde wensen, stelt de Commissie een aantal geringe wijzigingen voor aan haar oorspronkelijk voorstel.

Deze wijzigingen beogen in hoofdzaak een nadere bepaling van de wijze waarop de communautaire oorsprong van de goederen moet worden aangetoond bij doorvoer door een derde land en gelijksoortige gevallen, alsmede de toepassing van belastingvrijstellingen voor reizigers uit derde landen, op reizigers die zich begeven van een deel van het grondgebied van een lid-staat, waar de omzetbelastingen en/of accijnzen niet van toepassing zijn, naar een ander deel, waar de normale omzetbelastingen en/of accijnzen wel van toepassing zijn.

Wijzigingen in de laatste overweging en de artikelen 1, 2 en 4 van het voorstel voor een derde richtlijn van de Raad inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de in het reizigersverkeer geldende regeling inzake omzetbelastingen en accijnzen alsmede invoering van een artikel 4 bis en

een artikel 4 ter

Punt 1

De laatste overweging van bovengenoemde richtlijn wordt als volgt gewijzigd:

"overwegende dat het wenselijk is de voorwaarden voor de toepassing van de vrijstellingsregeling, welke geldt ten aanzien van de in bagage van reizigers meegevoerde goederen, nauwkeuriger vast te stellen voor het geval dat de reis tussen lid-staten via een derde land plaatsvindt, dan wel bij een reis vanuit een gebiedsdeel van een lid-staat, in welk deel de omzetbelasting en/of accijnzen niet van toepassing zijn".

Punt 2

De artikelen 1, 2 en 4 van bovengenoemde richtlijn worden als volgt gewijzigd:

Artikel 1

Artikel 2 van de richtlijn van de Raad van 28 mei 1969 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door onderstaande tekst:

" 1. In het reizigersverkeer tussen lid-staten zijn goederen die aan de voorwaarden van artikelen 9 en 10 van het Verdrag voldoen en die zijn verkregen onder de normale voorwaarden van belastingheffing op de binnenlandse markt van een der lid-staten en niet in aanmerking komen voor enige teruggave van omzetbelasting en/of accijnzen en deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, vrijgesteld van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven, mits het invoer betreft waaraan elk handelskarakter vreemd is en de totale waarde van die goederen per persoon niet meer dan 125 r.e. bedraagt".

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

" 4. Indien de in lid 1 bedoelde reis plaatsvindt:

- via het gebied van een derde land, waarbij voor de toepassing van deze richtlijn het zonder landing overvliegen van een gebied niet als een reis via dat gebied wordt aangemerkt.
- aan boord van een zeeschip of een luchtkussenvoertuig, waarmee niet uitsluitend een rechtstreekse verbinding tussen twee of meer, in verschillende lid-staten gelegen havens wordt onderhouden,

dient de reiziger aan te tonen dat de in zijn bagage meegevoerde goederen werden verkregen onder de op de binnenlandse markt van een der lid-staten in het algemeen geldende belastingregelingen en dat daarvoor generlei teruggaaf van omzetbelasting en/of accijnzen plaatsvindt, bij gebreke waarvan de bepalingen van artikel 1 van toepassing zijn.

De totale waarde van de met vrijstelling toe te laten goederen mag evenwel de in de leden 1 of 2 bepaalde bedragen niet overschrijden.

Het bewijs kan worden geleverd door middel van ieder document waarop de naam, het adres van de verkoper, de aard van het goed, de hoeveelheden, de prijs en de datum van verkoop zijn vermeld".

Artikel 2

Artikel 4 van de richtlijn van de Raad van 28 mei 1969 wordt als volgt gewijzigd:

a) De volgende zin wordt aan lid 1 toegevoegd:

" Evenwel worden de in kolom II genoemde vrijstellingen slechts toegekend indien de goederen aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het Verdrag voldoen, en werden verkregen onder de op de binnenlandse markt van een der lid-staten in het algemeen geldende belastingregelingen en dat daarvoor generlei teruggave van omzetbelasting en/of accijnzen plaatsvindt".

b) Het volgende lid wordt toegevoegd:

" 4. Indien de in lid 1 bedoelde reis plaatsvindt:

- via het gebied van een derde land, waarbij voor de toepassing van deze richtlijn het zonder landing overvliegen van een gebied niet als een reis via dat gebied wordt aangemerkt,
- aan boord van een zeeschip of een luchtkussenvoertuig, waarmee niet uitsluitend een rechtstreekse verbinding tussen twee of meer, in verschillende lid-staten gelegen havens wordt onderhouden,

dient de reiziger aan te tonen dat de in zijn bagage meegevoerde goederen werden verkregen onder de op de binnenlandse markt van een der lidstaten in het algemeen geldende belastingregelingen en dat daarvoor generlei teruggave van omzetbelasting en/of accijnzen plaatsvindt, bij gebreke waarvan de bepalingen van lid 1, kolom II van toepassing zijn.

De totale hoeveelheid van de met vrijstelling toe te laten goederen mag evenwel de in lid 1 kolom II bepaalde hoeveelheden niet overschrijden.

Het bewijs kan worden geleverd door middel van ieder document waarop de naam en het adres van de verkoper, de aard van het goed, de hoeveelheden, de prijs en de datum van verkoop zijn vermeld.

Artikel 4

Artikel 6 van de richtlijn van de Raad van 28 mei 1969 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door de volgende tekst:

" 1. De lid-staten kunnen in het kader van het internationale reizigersverkeer slechts de navolgende regelingen betreffende belastingonthefving of het niet-heffen van belasting toepassen teneinde te vermijden dat aan reizigers geleverde goederen waarvoor de in deze richtlijn vastgestelde vrijstellingen kunnen worden genoten, aan geen enkele belastingheffing zijn onderworpen".

b) lid 2 wordt vervangen door de volgende tekst:

" 2. Onverminderd de in de leden 6 tot en met 9 vastgestelde regelingen, hebben de lid-staten met betrekking tot de verkoop in de kleinhandelsfase de bevoegdheid, in de gevallen welke nader zijn vastgesteld in de leden 3, 4 en 5 ontheffing van de omzetbelastingen toe te staan voor de goederen welke worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die een lid-staat verlaten; met betrekking tot de accijnzen mag geen enkele ontheffing worden verleend".

c) de volgende leden worden toegevoegd:

" 6. Met betrekking tot de verkoop van uit onder douanetoezicht staande verkoopinrichtingen op luchthavens hebben de lid-staten de bevoegdheid, eventueel onder uitsluiting van hun eigen ingezetenen, toe te staan dat goederen met ontheffing van de omzetbelasting en/of accijnzen, dan door zonder aan deze belasting te zijn onderworpen, worden geleverd aan op het punt van vertrek staande reizigers die:

- a) in het bezit zijn van een geboekt vliegbiljet, waarin als plaats van onmiddellijke of uiteindelijke bestemming een in een derde land gelegen luchthaven is vermeld. De lid-staten kunnen de grenzen en de wijze van toepassing vaststellen voor deze ontheffing of niet-heffing van belastingen;
- b) in het bezit zijn van een ander dan onder met a) bedoeld vliegbiljet, waarin als plaats van onmiddellijke bestemming een in een andere lid-staat gelegen luchthaven is genoemd, mits de waarde per voorwerp, exclusief belastingen, hoger is dan het in artikel 2, lid 1, vermelde bedrag en onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen met betrekking tot het bewijs van invoer in een lid-staat zoals bepaald in lid 4 sub b). De lid-staten kunnen dit bedrag op een hoger niveau vaststellen. Met betrekking tot de accijnzen mag geen enkele ontheffing worden verleend.
7. Met betrekking tot de luchtvoertuigen, waarmee rechtstreekse verbindingen tussen verschillende lid-staten van de Gemeenschap gelegen luchthavens worden onderhouden, hebben de lid-staten de bevoegdheid toe te staan, dat tijdens vluchten als boordprovisie aan te merken goederen met ontheffing van de omzetbelastingen en/of accijnzen, dan wel zonder aan deze belastingen te zijn onderworpen, worden verkocht of gereserveerd voor onmiddellijk verbruik aan boord.
- Onder boordprovisie dienen levensmiddelen, dranken en tabaksprodukten te worden verstaan, welke, al dan niet gratis, aan de passagiers en de bemanning worden verstrekt. De verkoop exclusief belastingen en/of accijnzen aan passagiers kan slechts worden verricht voor ten hoogste 50 gr. tabaksprodukten en 1 fles alcoholhoudende dranken met een inhoud van 0,30 l. per persoon.
- Met betrekking tot de luchtvoertuigen, waarmee andere internationale dan de in de eerste alinea bedoelde verbindingen worden onderhouden, hebben de lid-staten de bevoegdheid de grenzen en de wijze van toepassing van de ontheffing van de omzetbelastingen en/of accijnzen vast te stellen voor de goederen, welke tijdens deze vluchten tot verkoop of tot verbruik aan boord bestemd zijn.
8. Met betrekking tot de zeeschepen en luchtkussenvoertuigen, waarmee uitsluitend rechtstreekse verbindingen tussen twee of meer, in verschillende lid-staten gelegen havens worden onderhouden, treffen de lid-staten de vereiste maatregelen teneinde het inschepen van tot verkoop of tot verbruik aan boord bestemde goederen, welke van omzetbelastingen en/of accijnzen zijn ontheven, dan wel niet aan deze belastingen zijn onderworpen, te verbieden.

De lid-staten kunnen evenwel toestaan, dat van de omzetbelastingen en/of accijnzen ontheven of niet aan deze belastingen onderworpen levensmiddelen, dranken en tabaksprodukten, welke voor onmiddellijk verbruik aan boord bestemd zijn, worden ingescheept en wel tot zodanige hoeveelheden als voor de heen- en terugreis nodig worden geacht. Een dergelijke vergunning geldt slechts onder de voorwaarde dat aan de passagiers en de bemanning in geen geval meer wordt geleverd dan voor persoonlijk verbruik ter plaatse nodig is en en voor de verkoop per persoon van ten hoogste 50 gr tabaksprodukten of een fles alcoholische drank met een inhoud van 0,30 l.

Met betrekking tot de leveringen aan zeeschepen en luchtkussenvoertuigen waarmee andere internationale dan de in de eerste alinea bedoelde verbindingen worden onderhouden, hebben de lid-staten de bevoegdheid de grenzen en de wijze van toepassing van de ontheffing van de omzetbelastingen en/of accijnzen vast te stellen voor de goederen, welke tot verkoop of tot verbruik aan boord bestemd zijn.

9. Met betrekking tot plezierschepen en -boten, ongeacht hun tonnage of vlag, waarmee geen passagiersvervoer tegen betaling plaatsvindt en waarmee evenmin enigerlei industriële, handels- of visserijactiviteit wordt uitgeoefend, zorgen de lid-staten ervoor, dat de tot verbruik aan boord bestemde goederen met inbegrip van de voor het functioneren van deze schepen benodigde brandstoffen, smeermiddelen, reservedelen en normale uitrusting, aan de belastingheffing zijn onderworpen.

Met betrekking tot privévluchtvaartuigen, ongeacht hun vlag, waarmee geen passagiersvervoer tegen betaling plaatsvindt en waarmee evenmin enigerlei industriële, handels- of landbouwactiviteit wordt uitgeoefend, zorgen de lid-staten ervoor, dat de tot verbruik aan boord bestemde goederen, met inbegrip van de voor het functioneren van deze vluchtvaartuigen benodigde brandstoffen, smeermiddelen, reservedelen en normale uitrusting, aan de belastingheffing zijn onderworpen.

De lid-staten hebben de bevoegdheid te bepalen dat de in de alinea's 1 en 2 bedoelde maatregelen niet van toepassing zijn op plezierschepen en -boten en privévluchtvaartuigen, die zich naar een derde land begeven alsmede op de oorlogsschepen of schepen die een openbare dienst vervullen

anders dan die van betaald passagiersvervoer, zoals schepen voor oceanografisch onderzoek, lichtschepen, enz.

Punt 3

Aan bovengenoemde richtlijn wordt een artikel 4 bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 4 bis

In aansluiting op artikel 6 van de richtlijn van de Raad van 28 mei 1969 wordt het volgende artikel ingevoegd:

Artikel 6 bis

Voor de toepassing van dit artikel wordt het gedeelte van het grondgebied van een lid-staat waar de omzetbelastingen en/of accijnzen niet van toepassing zijn beschouwd als derde land.

Punt 4

Aan bovengenoemde richtlijn wordt een artikel 4 ter toegevoegd dat als volgt luidt:

Artikel 4 ter

In aansluiting op artikel 7 bis van de richtlijn van de Raad van 28 mei 1969 wordt het volgende artikel ingevoegd:

Artikel 7 ter

1. In afwijking van de leden 6 tot 8 van artikel 6 hebben de lid-staten de bevoegdheid aan de in artikel 6, lid 6, sub b) bedoelde reizigers die zich bevinden aan boord van de in artikel 6, lid 7, sub 1 en lid 8, sub 1 bedoelde transportmiddelen en ouder zijn dan 15 jaar de verkoop toe te staan van goederen die zijn ontheven van, dan wel niet onderworpen zijn aan omzetbelastingen en/of accijnzen en wel:

a) tot 1 januari 1975

- voor goederen bedoeld in artikel 4, lid 1, voor de hoeveelheden bedoeld in kolom I,
- voor andere goederen, voor zover de waarde per voorwerp niet groter is dan 25 r.e.

b) tot 1 januari 1976

- voor goederen bedoeld in artikel 4, lid 1, voor de helft van de in kolom I bedoelde hoeveelheden,

- voor andere goederen, voor zover de waarde per voorwerp niet groter is dan 75 r.e.

2. De voorwaarde dat de goederen zijn verkregen onder de op de binnenlandse markt van een der lid-staten in het algemeen geldende belastingregelingen bedoeld in artikel 2, lid 1 en artikel 4, lid 1, laatste alinea, geldt niet voor de toepassing van belastingvrijstellingen bij invoer van goederen die onder bovengenoemde overgangsmaatregelen vallen.
3. De lid-staten treffen de nodige maatregelen om, uiterlijk op 31 december 1975, alle bepalingen opgenomen in overeenkomsten met derde landen en in strijd met de voorschriften van deze richtlijn op te heffen.